TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2005

Yleistä

Pieni- ja Isokenkäiset ry on lyhyiden ja pitkien sekä pieni- ja isojalkaisten henkilöiden valtakunnallinen kansanterveysjärjestö, joka toimii erityisesti nuorten hyväksi. Yleishyödyllinen yhdistys on perustettu 21.10.1995. Toiminnan alusta asti yhdistyksen tarkoituksena on ollut mm:

- edistää sopivien tuotteiden saatavuutta ja siten pyrkiä ehkäisemään tukirangan sairauksia ja tapaturmia
- toimia linkkinä yhteiskunnan, erikoiskokoisten kuluttajien, tuottajien ja kauppiaiden välillä
- toimia jäsenistön yhdyssiteenä myös kansainvälisesti
- estää erikoiskoosta johtuvaa syrjäytymistä ja edistää erikoiskokoisten hyvinvointia

Keskustelu erilaisuudesta jatkui vuonna 2005, mutta erikoiskokoisten ihmisten elämä ei edelleenkään konkreettisesti helpottunut. Päinvastoin, etenkin pitkien nuorten määrän kasvu on lisännyt ahdistuneiden vanhempien avunpyyntöjä ja yhteydenottoja yhdistykseen. Toivoimme uuden yhdenvertaisuuslain tuovan tasa-arvoa myös erikoiskokoisille. Laki on ollut meille pettymys, sillä siinä keskitytään edelleen

turvaamaan ja parantamaan vain ennestään

tunnettujen ja avustettujen vähemmistöryhmien

Esimerkkejä meihin kohdistuvasta syrjinnästä:

asemaa.

 ALV-eriarvoisuus: Valtio perii kokoon perustuvaa veroa erikoiskokoisilta – vero on piilotettu tuotteen hintaan ja kauppias tilittää sen suoraan verovirastolle:

Tuotteen valmistaja hinnoittelee äärikoot keskikokoja korkeammalla hinnalla perusteluina mm. liian pienet sarjat. Kauppa joutuu äärikokoja tilatessaan maksamaan korkeamman hankintahinnan. Kaupan valtiolle tilittämä <u>euromääräinen arvonlisävero</u> perustuu hankintahintaan, joka äärikokoisesta tuotteesta on <u>huomattavasti suurempi</u> kuin keskikokotuotteesta. Lisäksi äärikokoisen tuotteen erittäin hitaan kierron vuoksi kaupan hinnoittelukertoimien on pakko olla korkeampia kuin nopean kierron myymälöissä. Nämä nostavat tuotteen lopullista myyntihintaa. Valtio hyötyy, kuluttajat ja liikkeenharjoittajat häviävät.

Erikoiskokoiset tuotteet on tarkoitettu vähemmistölle. Laajempaa tarjontaa löytääkseen tuotteita on pakko etsiä globaalisti. Suomen valtion perimä ALV-prosentti (22) on huomattavan korkea verrattuna moniin muihin maihin, esim. Saksaan (16). Euroopan sisämarkkinoiden –säädöksistä johtuen kauppias voi ostaa tuotteet ilman ALV:a ulkomailta ja tilittää sen valtiolle vasta tuotteet myytyään. Suomesta tehtaalta ostettaessa vero on tilitettävä heti jo ennen tuotteen myyntiä. Tuotteiden hitaasta kierrosta johtuen verorahat jäävät makaamaan hyllyyn ja kauppias joutuu pakon sanelemana ja rahakierron nopeuttamiseksi valitsemaan ulkomaisen tavarantoimittajan. Verokäytäntö syrjii kotimaista tuotantoa ja kaventaa erikoiskokoisten oikeuksia entisestään globaaleilla massamarkkinoilla.

Sosiaali- ja terveysministeriön on perustettava työryhmä epäkohtien kartoittamiseksi ja korjaamiseksi.